
ORIGINAL ARTICLE

Thaksin University : Its Current Status and Promptness for Autonomy

**Naran Sriviha¹, Wichai Napapong², Prasong Siriputtaiwan³,
Sujanya Boonpradit⁴ and Suwimon Sathiranakapumin⁵**

¹ Ph.D. (Educational Administration), Assistant Professor,
Department of Educational Evaluation and Research,

² Ph.D. (Educational Technology), Assistant Professor,
Department of Educational Technology, Faculty of Education,
Prince of Songkla University

³ M.Sc. (Physics), Assistant Professor, Department of Physics,
Faculty of Science, Thaksin University

⁴ M.Sc. (Applied Statistics), Lecturer,
Department of Mathematics and Computer Science,
Faculty of Science and Technology,

⁵ M.Ed. (Educational Psychology), Lecturer,
Department of Psychology and Guidance, Faculty of Education,
Prince of Songkla University

Abstract

The purposes of this research were 1) to study Thaksin University's current status, 2) to study the status of small autonomous university and 3) to analyse Thaksin University status in administration and corporate culture to become a desirable autonomous university. The samples of this study were 112 university personnel and 11 appointees who served on the University Council. The statistics in data analysing were frequency, percentage and content analysis. The results of this study were : 1) the university at present as well as in the future when it becomes autonomous, is striving to produce qualified graduates, to attain academic excellence, to fully respond to the needs of the South, and to link its repertoire of knowledge to the national and international networks. 2) personnel should be of 3 categories : academic, supporting, and administrative. 3) budget allocation and management should be

decentralized to each faculty. 4) the university is ready to become an autonomous university. 5) the university should adopt the standards and performance indicators set forth by the Office for National Education Standards and Quality Assessment, and develop additional indicators that highlight the uniqueness of the university.

Keywords : autonomous university, Thaksin University

นิพนธ์ทันฉบับ

สถานภาพของมหาวิทยาลัยทักษิณเพื่อการปรับเปลี่ยน เป็นมหาวิทยาลัยในกำกับของรัฐ

ณรัตน ศรีวิหะ¹, วิชัย นาพาวงศ์², ประสงค์ สิริพุทธิธรรม³,
สุจารยา บุญประดิษฐ์⁴ และ สุวิมล สถิตะนาคภูมินทร์⁵

¹ Ph.D. (Educational Administration), ผู้ช่วยศาสตราจารย์
ภาควิชาวัดผลและประเมินผลการศึกษา

² Ph.D. (Educational Technology), ผู้ช่วยศาสตราจารย์
ภาควิชาเทคโนโลยีการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์

³ กศ.ม. (พศิกส์), ผู้ช่วยศาสตราจารย์
ภาควิชาพัฒนาศาสตร์ มหาวิทยาลัยทักษิณ

⁴ วท.ม. (สถิติประยุกต์), อาจารย์
ภาควิชาคอมพิวเตอร์และวิทยาการคอมพิวเตอร์ คณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี

⁵ ค.ม. (จิตวิทยาการศึกษา), อาจารย์
ภาควิชาจิตวิทยาและการแนะแนว คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) ศึกษาสถานภาพของมหาวิทยาลัยทักษิณในปัจจุบัน 2) ศึกษาสถานภาพ
มหาวิทยาลัยในกำกับของรัฐที่มีขนาดเด็ก และ 3) วิเคราะห์สถานภาพด้านการบริหารและวัฒนธรรมขององค์กร เพื่อ⁶
การเตรียมตัวเป็นมหาวิทยาลัยในกำกับของรัฐที่พึงประสงค์ กลุ่มตัวอย่างได้แก่ บุคลากรในมหาวิทยาลัยทักษิณ จำนวน
112 คน และผู้ทรงคุณวุฒิ จำนวน 11 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ แบบสอบถาม สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลได้แก่
ความถี่ ร้อยละ และการวิเคราะห์เนื้อหา ผลการวิจัย พบว่า 1) การบริหารจัดการทั้งในภาพปัจจุบันและในรูปแบบ
มหาวิทยาลัยในกำกับของรัฐที่พึงประสงค์มีความสอดคล้องกัน คือ มหาวิทยาลัยมีเป้าหมายในการพัฒนานักศึกษาที่มีคุณภาพ
มีความเป็นเลิศทางวิชาการ ตอบสนองความต้องการของภาคใต้ และนำองค์ความรู้ที่ได้ออกสู่ระดับชาติ และนานาชาติ
ต่อไป 2) การบริหารบุคคลควรแบ่งเป็นสาย ก ข และ ค 3) งบประมาณควรมีการกระจายอำนาจให้คณาจารย์ สำนักงาน
ได้ของมหาวิทยาลัยได้มากจากงบประมาณแผ่นดินและค่าหน่วยกิต ค่าธรรมเนียมการศึกษา โดยมีคณะกรรมการที่เข้มแข็ง
ต่อคณะกรรมการการเงินและทรัพย์สินของมหาวิทยาลัยรับผิดชอบตรวจสอบ 4) มหาวิทยาลัยมีความพร้อมที่จะปรับ
เปลี่ยนเป็นมหาวิทยาลัยในกำกับของรัฐ 5) มหาวิทยาลัยจะยึดตามมาตรฐาน และด้วยน้ำดีดีของสำนักงานรับรอง
มาตรฐานและประเมินคุณภาพการศึกษา และมหาวิทยาลัยควรมีการกำหนดมาตรฐานและดัชนีชี้วัดเพิ่มเติมที่เป็นจุดเด่น
ของมหาวิทยาลัย

คำสำคัญ : มหาวิทยาลัยทักษิณ, มหาวิทยาลัยในกำกับของรัฐ

บทนำ

มหาวิทยาลัยทักษิณ เป็นมหาวิทยาลัยที่พัฒนารูปแบบองค์กรมาจากการมหาวิทยาลัยคริสต์วิโรฒ ซึ่งเป็นรูปแบบการบริหารจัดการแบบสถาบันวิชาการ เช่น กระจายกันอยู่ตามภูมิภาคต่าง ๆ ของประเทศไทย วัสดุประสงค์ในเครือข่ายแต่ละแห่งจะเป็นองค์กรใหม่ที่มีพระราชบัญญัติเป็นของตนเองนั้น เพื่อความคล่องตัวในการบริหารจัดการ โดยเฉพาะการบริหารทางวิชาการ การบริหารงานบุคคล การบริหารจัดการด้านการเงิน การคลังและพัสดุเป็นสำคัญ การดำเนินงานเพื่อให้การแยกตัวออกจากเป็นองค์กรใหม่ดำเนินการอยู่ประมาณ 2-3 ปี ประสบความสำเร็จเมื่อเดือนพฤษภาคม พ.ศ. 2539 การแยกตัวขององค์กรแห่งนี้เกิดขึ้นท่ามกลางการเกิดวิกฤติทางเศรษฐกิจของประเทศไทย รัฐบาลมีมาตรการต่าง ๆ เพื่อปรับเปลี่ยนโครงสร้างทางเศรษฐกิจของชาติ รวมทั้งเป็นการชะลอหรือลดการจัดตั้งหน่วยงานขึ้นใหม่ ซึ่งมีลักษณะที่ไม่เอื้อต่อการสนับสนุนให้องค์กรใหม่ได้รับโอกาสในการพัฒนาอย่างเต็มที่ ภาวะการณ์นี้แตกต่างจากการแยกตัวของวิทยาเขตอื่น เช่น มหาวิทยาลัยนเรศวร มหาวิทยาลัยบูรพา และมหาวิทยาลัยมหาสารคาม เป็นต้น กระแสการปรับเปลี่ยนรูปแบบการบริหารงานของมหาวิทยาลัยเพื่อการพัฒนาระบบของประเทศไทยเป็นมาตรฐานชัดเจนขึ้นเรื่อย ๆ รัฐบาลมีนโยบายผลักดันให้มหาวิทยาลัยของรัฐปรับรูปแบบการบริหารงานไปสู่มหาวิทยาลัยที่มีความเป็นอิสระในการบริหารจัดการ มีฐานะเป็นนิติบุคคลที่ไม่ใช่ส่วนราชการ แต่อยู่ภายใต้การกำกับดูแลของรัฐ เรียกว่า "มหาวิทยาลัยในกำกับของรัฐ" (สวทช., 2539) ซึ่งมหาวิทยาลัยทักษิณได้สั่งสอนต่อนโยบายดังกล่าวของรัฐบาล ท่ามกลางความผันแปรของกระแสความคิดเห็นในเรื่องมหาวิทยาลัยในกำกับอย่างกว้างขวาง มหาวิทยาลัยทักษิณได้ดำเนินการต่อไปโดยคาดหวังว่าจะสามารถทำได้สำเร็จในการนำมหาวิทยาลัยไปสู่ระบบแบบบริหารจัดการตามรูปแบบใหม่

เหตุผลในการปรับเปลี่ยนฐานะและรูปแบบการบริหารงานของมหาวิทยาลัยไปสู่รูปแบบของมหาวิทยาลัยอิสระในกำกับของรัฐมีหลายประการที่ส่งผลกระทบต่อมหาชนอย่างกว้างขวาง ความเข้าใจเรื่องต่าง ๆ ต่อสถานภาพของมหาวิทยาลัยที่แตกต่าง

ไม่ตรงกัน ทั้งบุคลากรในและนอกมหาวิทยาลัย ทั้งผู้ให้บริการ ผู้กำกับดูแล และผู้รับบริการ ภาพเหล่านี้เป็นภาพลับส่วนใหญ่ซึ่งตรงข้ามกับฝ่ายดำเนินการให้มหาวิทยาลัยปรับรูปไปเป็นมหาวิทยาลัยในกำกับจะทำให้มีการเพิ่มขึ้นของรายได้จากการจ้างงานสูงขึ้นโดยเฉลี่ย 1.6-1.7 เท่า (มหาวิทยาลัยลักษณ์, 2542) แต่กลุ่มที่คัดค้านเนื่องจากความไม่สอดประสานด้านนิติบัญญัติ เช่น การเพิ่มขึ้นของค่าบริการ การออกกฎหมายลูกที่ไม่สอดประสานกับเจตนาของกิจกรรมของมหาวิทยาลัยใหม่ ความเปลี่ยนแปลงเหล่านี้เป็นการเปลี่ยนแปลงสถานภาพขององค์กรหลายครั้งของมหาวิทยาลัยทักษิณ ดังเดิมหาวิทยาลัยวิชาการศึกษาฯ เป็นมหาวิทยาลัยคริสต์วิโรฒลงชื่า และปรับเป็นมหาวิทยาลัยทักษิณแล้วก็ใช้เวลาเพียงช่วงสั้น ๆ ของการเป็นมหาวิทยาลัยทักษิณเตรียมจะปรับเปลี่ยนไปสู่ความเป็นมหาวิทยาลัยในกำกับของรัฐ ซึ่งส่งผลกระทบต่อการสร้างภาพลักษณ์ขององค์กรแห่งนี้เป็นอย่างมากในทุกด้าน

ไม่ว่าสถานะทางกฎหมายของมหาวิทยาลัยจะเป็นอย่างไรก็ตาม สิ่งสำคัญคือมหาวิทยาลัยทักษิณจะกำหนดนโยบายการบริหารมหาวิทยาลัยอย่างไร จึงจะเกิดพลังผลักดันให้สามารถทั้งหลายร่วมแรงร่วมใจปฏิบัติงานร่วมกันอย่างมีเป้าหมายที่ชัดเจนและผลักดันให้มหาวิทยาลัยทักษิณมีศักยภาพทางวิชาการ มีภาวะนิยมทางวิชาการสูง หรือเป็นที่พึงทางวิชาการแก่สังคม ได้อย่างแท้จริง มีศักยภาพในการแข่งขันในธุรกิจบริการ การศึกษาในตลาดการค้าเสรีของโลก มีอัตลักษณ์ที่เป็นแบบอย่างเฉพาะตัวของมหาวิทยาลัยทักษิณ โดยสามารถมหาวิทยาลัยทักษิณกลุ่มนี้ส่วนในการร่วมสร้างสรรค์ทุกขั้นตอนและทุกกิจกรรม การศึกษารูปแบบของจัดการในมหาวิทยาลัยทักษิณ จึงเป็นสิ่งจำเป็นต่อการพัฒนากิจการของมหาวิทยาลัยในการปรับเปลี่ยนเป็นมหาวิทยาลัยในกำกับของรัฐต่อไป

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

- เพื่อศึกษาสถานภาพของมหาวิทยาลัยทักษิณในปัจจุบันทางด้านกายภาพ ด้านการบริหารจัดการ และด้านวัฒนธรรมองค์กร
- เพื่อศึกษาสถานภาพด้านกายภาพ ด้านการ

บริหารจัดการ และด้านวัฒนธรรมองค์กรที่พึงประสงค์ ของมหาวิทยาลัยในกำกับของรัฐที่มีขนาดเล็ก

3. เพื่อวิเคราะห์สถานภาพด้านการบริหาร และวัฒนธรรมขององค์กรเพื่อการเตรียมตัวเป็นมหาวิทยาลัยในกำกับของรัฐที่พึงประสงค์

ขอบเขตของการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้เป็นการศึกษาสถานภาพของมหาวิทยาลัยทักษิณในปัจจุบันทางด้านกายภาพ โดยศึกษาข้อมูลจากแบบสอบถาม และเอกสารราชการ ต่าง ๆ ของรูปแบบการบริหารจัดการที่พึงประสงค์ของบุคลากรภายในมหาวิทยาลัยทักษิณ

ศึกษาสถานภาพด้านกายภาพ ด้านการบริหารจัดการ และด้านวัฒนธรรมองค์กรที่พึงประสงค์ของมหาวิทยาลัยในกำกับของรัฐ โดยการสัมภาษณ์ผู้ทรงคุณวุฒิที่ดำรงตำแหน่ง หรือเคยดำรงตำแหน่งกรรมการ สภามหาวิทยาลัย

นิยามศัพท์เฉพาะ

มหาวิทยาลัยทักษิณ หมายถึง มหาวิทยาลัยทักษิณที่ตั้งขึ้นตามพระราชบัญญัติ มหาวิทยาลัยทักษิณ พ.ศ. 2539 มีหน่วยงานย่อยดังต่อไปนี้ คณบดีมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ คณบดีวิทยาศาสตร์ คณบดีศึกษาศาสตร์ สำนักคอมพิวเตอร์ สำนักหอสมุด สถาบันทักษิณคดีศึกษา สำนักงานอธิการบดี โครงการจัดตั้งคณฑ์เทคโนโลยีการเกษตร โครงการจัดตั้งคณวิทยาการสุขภาพและการกีฬา

ร่างพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยทักษิณ หมายถึง ร่างพระราชบัญญัติที่จัดทำขึ้นเพื่อนำเสนอต่อกองบรรณาการถกตกลง แล้วสถาปนาแห่งราชภูมิเพื่อพิจารณาซึ่งจะบังเกิดผลในการปรับเปลี่ยนรูปแบบการบริหารมหาวิทยาลัยจากระบบรูปแบบของราชการไปสู่รูปแบบความเป็นมหาวิทยาลัยในกำกับรวมถึงข้อกำหนดต่าง ๆ ที่มีการระบุไว้ในร่างพระราชบัญญัติตั้งแต่ก่อตั้ง

การบริหารจัดการที่ดีภายในมหาวิทยาลัย หมายถึง การเอื้อให้เกิดกิจกรรมที่ทำร่วมกัน ทุกคนมีส่วนเกี่ยวข้องในการจัดการ ซึ่งการจัดการที่ดีจะช่วยให้ลดปัญหาพื้นฐานขององค์กร และเสริมสร้างความร่วมมือและเสียสละในการปฏิบัติหน้าที่อย่างเต็มใจโดยมีรูปแบบ

การจัดองค์กรทางการบริหารในระดับต่าง ๆ ตั้งแต่ระดับสูงสุด คือ สภามหาวิทยาลัยไปถึงระดับคณะกรรมการประจำหน่วยงาน การได้มาของคณะกรรมการระดับต่าง ๆ เหมาะสมและมีความเป็นธรรมเสมอภาค และสอดคล้องกับหลักการเบื้องต้นที่นำใช้เป็นหลักอ้างอิงในการตราพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยทักษิณ

การบริหารงานบุคคล หมายถึง กระบวนการที่ใช้ในการดำเนินกิจกรรมของมหาวิทยาลัยที่เกี่ยวข้องกับบุคลากร ได้แก่ กระบวนการสรรหาบุคคลเข้าสู่ตำแหน่ง กระบวนการพัฒนาบุคลากร การว่าจ้าง การขึ้นเงินเดือน การพิจารณาความดีความชอบ วินัยและการลงโทษ สวัสดิการ การเลื่อนตำแหน่งทางวิชาการ เป็นต้น

การบริหารการเงินและทรัพย์สิน หมายถึง กระบวนการที่ใช้ในการดำเนินกิจกรรมของมหาวิทยาลัยทางด้านการเงินและทรัพย์สิน การจัดทางบประมาณเพื่อนำมาใช้ในกิจกรรมของมหาวิทยาลัย การบริหารทรัพย์สิน การเบิกจ่ายงบประมาณ การพัสดุ ลิทธิปัตร การบัญชีและการตรวจสอบคณะกรรมการการเงินและทรัพย์สิน

วัฒนธรรมองค์กร หมายถึง ภาวะรับรู้ร่วมกันของสมาชิกองค์กรที่ผ่านการกล่อมเกลา จนเกิดความตระหนักร่องบทบาทหน้าที่ของตนที่มีต่อส่วนรวม ทำให้องค์กรดำเนินกิจกรรมต่าง ๆ ตามแนวคิดซึ่งทุกคนเชื่อว่าเป็นความสำคัญขององค์กร หากทุกคนได้ยึดปฏิบัติอย่างสม่ำเสมอและกระทำด้วยจิตวิญญาณแล้วจะทำให้ตนเองสามารถดำเนินตนอยู่รอดได้และทำให้องค์กรได้รับความสำเร็จตามเป้าหมายและวัตถุประสงค์ วัฒนธรรมขององค์กร อาจไม่มีการบันทึกเป็นลายลักษณ์อักษร แต่เป็นวิถีปฏิบัติของสมาชิกในองค์กร

วิธีดำเนินการวิจัย

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรที่ใช้ในการทำวิจัยครั้งนี้ ในกลุ่มที่ 1 เป็นการสำรวจความคิดเห็นจากบุคลากรในมหาวิทยาลัยทักษิณ ประกอบด้วย ข้าราชการ พนักงาน และลูกจ้างประจำ จำนวน 335 คน และกลุ่มที่ 2 เป็นการสัมภาษณ์ความคิดเห็นจากผู้ทรงคุณวุฒิที่ดำรงตำแหน่ง หรือเคยดำรงตำแหน่งกรรมการสภามหาวิทยาลัย

กลุ่มตัวอย่าง ได้มาจาก การสุ่มแบบมีระบบ

จากบัญชีรายรื่นบุคคลแยกตามหน่วยงานที่สังกัดจำนวน 112 คน ในกลุ่มที่ 2 เป็นการสัมภาษณ์จากผู้ทรงคุณวุฒิที่ดำรงตำแหน่ง หรือเคยดำรงตำแหน่งกรรมการสภามหาวิทยาลัย จำนวน 11 คน

2. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

2.1 ลักษณะเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้เป็นแบบสอบถามชนิดเลือกตอบและปลายเปิด เรื่องการศึกษาฐานแบบการบริหารจัดการในมหาวิทยาลัยทักษิณ ซึ่งแบ่งออกเป็น 4 หมวด คือ

1. ความคิดเห็นเกี่ยวกับการบริหารจัดการที่ดีในมหาวิทยาลัยทักษิณ
2. การบริหารบุคคลของมหาวิทยาลัยทักษิณ
3. การบริหารการเงิน / ทรัพย์สิน
4. วัฒนธรรมองค์กรด้านการบริหาร

จัดการ

2.2 การสร้างเครื่องมือคณะผู้วิจัยได้สร้างแบบสอบถามจากวัตถุประสงค์และการอบรมแนวคิดต่าง ๆ ที่ใช้ในการศึกษา โดยส่วนหนึ่งของแบบสอบถามดัดแปลง พัฒนามาจากแบบสอบถามในการวิจัย เรื่อง "รูปแบบใหม่ของการบริหารจัดการที่ดีในมหาวิทยาลัย" จากนั้นนำแบบสอบถามที่สร้างเสร็จแล้วให้ผู้เชี่ยวชาญจำนวน 5 คน พิจารณาตรวจสอบความเที่ยงตรงโดยพิจารณาความสอดคล้องระหว่างข้อความแต่ละข้อกับวัตถุประสงค์ของ การวิจัย จากนั้นนำผลการพิจารณาคำนวณค่าดัชนีความสอดคล้อง ซึ่งผลของการคำนวณค่าดัชนีความสอดคล้องของแบบสอบถามชุดนี้ พบร่วมค่าความสอดคล้องอยู่ในช่วง 0.5–1.0 หมายความว่า แบบสอบถามที่สร้างขึ้นมีความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหาสามารถนำไปใช้ได้

3. การเก็บรวบรวมข้อมูล

คณะผู้วิจัยได้นำแบบสอบถามไปแจ้งแก่บุคลากรของมหาวิทยาลัยทักษิณ จำนวน 112 คน หลังจากนั้น 1 สัปดาห์ ติดตามเก็บแบบสอบถาม ได้แบบสอบถามกลับคืนมา จำนวน 81 ชุด คิดเป็นร้อยละ 72.32 ในส่วนของการสัมภาษณ์ผู้ทรงคุณวุฒินั้นได้สัมภาษณ์ก่อนที่จะประชุมสภามหาวิทยาลัยทักษิณ และเดินทางไปสัมภาษณ์ผู้ทรงคุณวุฒิที่หน่วยงานของท่านจำนวน 11 คน

4. การวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูลได้นำข้อมูลที่ได้จากการตอบแบบสอบถามมาแจกแจงความถี่และหาค่าร้อยละ ส่วนการประมวลความคิดเห็นจากการสัมภาษณ์ผู้ทรงคุณวุฒินั้น ได้นำมาจากการสัมภาษณ์มาตลอดเวลา สรุปความคิดเห็นในประเด็นต่าง ๆ แล้วนำมาประมวลสรุปสาระสำคัญแต่ละประเด็นอีกครั้งหนึ่ง

สรุปผลการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ดำเนินการวิเคราะห์และสรุปผลการวิจัย 2 ส่วน ได้แก่ ความคิดเห็นของบุคลากรในมหาวิทยาลัยทักษิณ และความคิดเห็นของผู้ทรงคุณวุฒิเพื่อทราบสถานภาพ ความคิดเห็นในประเด็นต่าง ๆ 5 ด้าน ที่สำคัญ คือ

1. การบริหารจัดการที่ดีในมหาวิทยาลัยทักษิณ
2. การบริหารงานบุคคล
3. การบริหารการเงินและทรัพย์สิน
4. วัฒนธรรมองค์กรด้านการบริหารจัดการ
5. การประกับคุณภาพการศึกษาและดัชนีชี้วัดซึ่งสามารถสรุปได้ดังนี้

1. ด้านการบริหารจัดการที่ดีในมหาวิทยาลัยทักษิณ

1.1 เป้าหมายในการพัฒนามหาวิทยาลัยทักษิณ บุคลากรเห็นว่ามหาวิทยาลัยควรมีเป้าหมาย มุ่งสู่ความเป็นเลิศทางวิชาการ และขณะเดียวกันก็ผลิตหรือสร้างบัณฑิตที่มีคุณภาพเป็นสิ่งที่สำคัญ รองลงมาคือมหาวิทยาลัยควรจัดการศึกษาเพื่อตอบสนองความต้องการของสังคม และสามารถแข่งขันในระดับนานาชาติได้ในที่สุด ซึ่งความเห็นของบุคลากรจะสอดคล้องกับความเห็นของผู้ทรงคุณวุฒิที่ให้มหาวิทยาลัยทักษิณเป็นมหาวิทยาลัยที่เน้นการจัดการเรียนการสอน การผลิตบัณฑิต อันเป็นภารกิจหลักของมหาวิทยาลัยที่ตอบสนองความต้องการของสังคมภูมิภาคภาคใต้ เป็นชุมชนทางวิชาการ และนำองค์ความรู้ที่ได้ออกสู่ระดับชาติและนานาชาติต่อไป ดังนั้น จึงเห็นได้ว่าเป้าหมายในการพัฒนามหาวิทยาลัยทักษิณ ควรมุ่งเน้นภารกิจหลักด้านการเรียนการสอน ผลิตบัณฑิตที่มีคุณภาพ มีความเป็นเลิศทางวิชาการ ตอบสนองความต้องการของสังคมภูมิภาคภาคใต้ และนำองค์ความรู้ที่ได้ออกสู่

ระดับชาติและนานาชาติต่อไป

1.2 สถาบันมหาวิทยาลัยทักษิณ ในด้านองค์ประกอบของสถาบันมหาวิทยาลัยทักษิณนั้น ทั้งบุคลากร ในมหาวิทยาลัยทักษิณและผู้ทรงคุณวุฒิมีความคิดเห็น สมดคล้องกันว่า ควรเป็นกรรมการที่มาจากการ 3 ฝ่าย คือ ผู้บริหาร ผู้ทรงคุณวุฒิจากภายนอก และผู้แทนคณาจารย์ ซึ่งในปัจจุบันนี้องค์ประกอบของสถาบันมหาวิทยาลัย ทักษิณก็ประกอบด้วยบุคคลที่มาจาก 3 ฝ่ายนี้อยู่แล้ว คุณลักษณะของสถาบันมหาวิทยาลัยที่เหมาะสม บุคลากร มีความเห็นว่าควรจะต้องมีวิสัยทัศน์ในด้านวิชาการ เศรษฐกิจ การเมืองและสังคม และสนับสนุนความต้องการของสังคม ส่วนคุณลักษณะของผู้ทรงคุณวุฒิ ภายนอกที่เป็นกรรมการสถาบันมหาวิทยาลัย บุคลากร เห็นว่าควรเป็นผู้ที่อุตสาหะให้กับมหาวิทยาลัย ไม่มีผลประโยชน์ขัดแย้งกับมหาวิทยาลัย มีวิสัยทัศน์กว้างไกล และมีความสามารถในการบริหารจัดการ ซึ่งจะเห็นได้ว่า มหาวิทยาลัยที่ตั้งอยู่ตามภูมิภาคมักประสบปัญหาที่ ผู้ทรงคุณวุฒิจากภายนอกซึ่งส่วนใหญ่จะอยู่ที่กรุงเทพ มหานครฯ จึงไม่ค่อยมีเวลาเต็มที่ให้กับการเป็นกรรมการ สถาบันมหาวิทยาลัย ดังนั้นบุคลากรจึงต้องการให้ผู้ทรงคุณวุฒิจากภายนอกอุตสาหะให้กับมหาวิทยาลัยในการ บริหารจัดการผู้ที่มีส่วนร่วมในการได้มาของกรรมการ สถาบันมหาวิทยาลัยทักษิณที่สุดคือ อาจารย์และบุคลากร รองลงมา คือ ผู้บริหาร นิติสัต และผู้แทนชุมชนและล้อม ตามลำดับ ซึ่งบุคลากรเห็นว่าประชาชนในมหาวิทยาลัย รวมทั้งชุมชนควรมีส่วนร่วมในการได้มาของกรรมการ สถาบันมหาวิทยาลัย สมดคล้องกับความคิดเห็นของผู้ทรงคุณวุฒิที่เห็นว่า การบริหารจัดการที่ดีต้องเน้นที่ให้ ประชาชนมีส่วนร่วมในการคิดและตัดสินใจ ส่วนด้าน อำนาจหน้าที่ของสถาบันมหาวิทยาลัย บุคลากรเห็นว่าควร มีหน้าที่กำหนดนโยบายและวางแผนระยะยาวมากที่สุด รองลงมาคือ กำหนดนโยบายและวางแผนระยะสั้นและ ระยะยาว ซึ่งสมดคล้องกับความคิดเห็นของผู้ทรงคุณวุฒิ ที่เห็นว่าสถาบันมหาวิทยาลัยควรมีหน้าที่กำหนดทิศทาง และนโยบายและแผนพัฒนามหาวิทยาลัย รวมทั้ง กำหนดคุณภาพและติดตามการบริหารงานการดำเนินงาน ของมหาวิทยาลัย ติดตามตรวจสอบ ประเมินผล ให้ คำปรึกษาและข้อเสนอแนะแก่ผู้บริหารมหาวิทยาลัย มี อำนาจในการแต่งตั้งและถอดถอนอธิการบดี และ

บุคลากรเห็นว่าความมีองค์กรที่เป็นตัวแทนของมหาวิทยาลัย ทำหน้าที่ติดตาม ตรวจสอบ และประเมิน การทำงานของสถาบันมหาวิทยาลัยมากที่สุด การบริหาร จัดการที่ดีของสถาบันมหาวิทยาลัยทักษิณ ควรตอบสนอง ความต้องการของสังคม มีประสิทธิผลในการดำเนินงาน และผู้ที่เกี่ยวข้องมีความพึงพอใจ

1.3 อธิการบดี ผู้ที่ควรเป็นอธิการบดีนั้นทั้ง บุคลากรและผู้ทรงคุณวุฒิมีความเห็นตรงกันว่าอธิการบดี เป็นได้ทั้งอาจารย์ในมหาวิทยาลัยทักษิณ และเป็นบุคคล ภายนอกก็ได้ ซึ่งพิจารณาจากจำนวนบุคลากรใน มหาวิทยาลัยทักษิณ พบว่ามีจำนวนน้อยจึงทำการ ได้มาซึ่งตำแหน่งอธิการบดีเปิดกว้างให้บุคคลภายนอกที่ เป็นนักบริหารมีอาชีพ สามารถเป็นอธิการบดีของ มหาวิทยาลัย ส่วนวิธีการได้มาซึ่งตำแหน่งอธิการบดีนั้น บุคลากรในมหาวิทยาลัยกับผู้ทรงคุณวุฒิมีความคิดเห็น ที่ไม่สมดคล้องกันกล่าวคือ บุคลากรในมหาวิทยาลัย เห็นว่าวิธีการได้มาของอธิการบดีควรเป็นการเลือกตั้ง มากที่สุด รองลงมาคือ รับสมัคร/คัดเลือก และเห็นด้วย กับวิธีการสรรหาหน้อยที่สุดในทางกลับกันผู้ทรงคุณวุฒิ มีความเห็นว่าวิธีการได้มาของอธิการบดีที่เหมาะสมที่สุด คือวิธีการสรรหา การที่ความคิดเห็นจาก 2 ส่วนต่างกัน มากอาจจากบุคลากรในมหาวิทยาลัยยังไม่เชื่อว่า คณะกรรมการสรรหาอธิการบดีจะมีความเป็นกลาง ยุติธรรม ไม่มีเรื่องของการเมือง การเล่นพรรคเล่นพวก เข้ามาเกี่ยวข้อง จึงเห็นว่าวิธีการเลือกตั้งจากประชาชน ในมหาวิทยาลัยน่าจะเป็นวิธีการที่เหมาะสมและโปร่งใส มากกว่า อีกทั้งจากการสัมภาษณ์ผู้ทรงคุณวุฒิซึ่งเห็นว่า วิธีการสรรหาเป็นวิธีการที่เหมาะสมที่สุดแต่ก็ให้ข้อ สังเกตว่าจะต้องได้คณะกรรมการสรรหาที่เป็นกลางและ ต้องโปร่งใส สำหรับคุณลักษณะที่สำคัญของอธิการบดี บุคลกรในมหาวิทยาลัยทักษิณเห็นว่าควรเป็นผู้มีวิสัยทัศน์ กว้างไกล มีลักษณะเป็นผู้นำ เป็นที่ยอมรับทางวิชาการ อุตสาหะให้กับมหาวิทยาลัย มีความสามารถในการ บริหารจัดการ และสามารถประสานงานกับหน่วยงาน ภายนอก ส่วนความเห็นของผู้ทรงคุณวุฒิเกี่ยวกับ บทบาทของอธิการบดีคือบริหารงานให้เป็นไปตามทิศทาง นโยบาย แผนพัฒนามหาวิทยาลัย กำหนดคุณภาพและติดตาม การดำเนินงานของบุคลากร สรุปและรายงานผลการ ดำเนินงานให้สถาบันมหาวิทยาลัยรับทราบต่อไป และ

บุคลากรในมหาวิทยาลัยทักษิณเห็นว่าภาระการดำรงตัวแห่งอธิการบดีควรเป็นระยะเวลา 4 ปี หากที่สุดซึ่งสอดคล้องกับปัจจุบันที่อธิการบดีมีภาระในการดำรงตัวแห่ง 4 ปี สำหรับผู้ที่เหมาะสมทำหน้าที่ตรวจสอบการทำงานของอธิการบดี บุคลากรในมหาวิทยาลัยทักษิณและผู้ทรงคุณวุฒิมีความเห็นตรงกันว่าควรมีคณะกรรมการซึ่งแต่งตั้งโดยสถาบันมหาวิทยาลัยเพื่อตรวจสอบการทำงานของอธิการบดี

1.4 รูปแบบการบริหารจัดการที่ดีของมหาวิทยาลัย บุคลากรในมหาวิทยาลัยทักษิณและผู้ทรงคุณวุฒิมีความเห็นตรงกันว่ารูปแบบการบริหารควรเป็นการกระจายอำนาจไปยังผู้บริหารระดับรองๆ เน้นให้ทุกคนมีส่วนร่วม มีระบบการตรวจสอบและกระบวนการประเมินผลที่โปร่งใส มีการประเมินผลการทำงานทั้งผู้บริหารและบุคลากร และนอกจากนี้โครงสร้างการบริหารไม่ควรซ้ำซากซับซ้อน มีขั้นตอนไม่มากเพื่อให้เกิดความคล่องตัวในการดำเนินงาน โดยบุคลากรในมหาวิทยาลัยทักษิณควรมีบทบาทต่อกระบวนการวางแผนการดำเนินการของมหาวิทยาลัย เป็นผู้ให้ข้อมูลประกอบการทำแผนการดำเนินการของมหาวิทยาลัยมากที่สุด และเป็นผู้แทนประชาคมเพื่อมีส่วนร่วมในการวางแผน ซึ่งบุคลากรมีความเห็นตรงกับผู้ทรงคุณวุฒิที่เน้นเรื่องการมีส่วนร่วมของประชาคมในมหาวิทยาลัย

1.5 สถาณาจารย์มหาวิทยาลัยทักษิณบุคลากรในมหาวิทยาลัยเห็นว่าบทบาทที่สำคัญของสถาณาจารย์ คือการมีส่วนร่วมในการกำหนดนโยบายและรองลงมาคือมีส่วนร่วมในการบริหารมหาวิทยาลัยคือ การเป็นกรรมการสภามหาวิทยาลัยนั่นเอง ซึ่งสอดคล้องกับปัจจุบันที่ประธานสภามหาวิทยาลัยมีส่วนร่วมในการกำหนดนโยบายและบริหารมหาวิทยาลัยอยู่แล้ว นอกจากนี้บุคลากรในมหาวิทยาลัยยังมีความเห็นว่าผู้แทนของสถาณาจารย์ควรเป็นกรรมการสภามหาวิทยาลัยมากที่สุด รองลงมาคือกรรมการบริหารมหาวิทยาลัย ส่วนบทบาทหน้าที่ของสถาณาจารย์คือติดตามและตรวจสอบการทำงานของผู้บริหารมหาวิทยาลัยและพิจารณาผลงานการเข้าสู่ตำแหน่งวิชาการของบุคลากร

2. ด้านการบริหารบุคคล

2.1 บุคลากรในมหาวิทยาลัยทักษิณเห็นว่า

รูปแบบการบริหารบุคคลคร่าวเป็นการแบ่งสาย ก ข และ ค เหมือนเดิม สัญญาจ้างงานควรเป็นระยะเวลา 1 ปี หากที่สุด ค่าตอบแทนควรพิจารณาจากภาระในการศึกษาและความสามารถของบุคลากร ผู้ที่ทำหน้าที่คัดเลือกและตัดสินใจรับบุคลากรเข้าทำงานควรเป็นหน่วยงานด้านสังกัด และมีคณะกรรมการที่ได้รับมอบหมายหรือผู้บริหาร หัวหน้างาน เป็นผู้ตัดสินใจรับบุคลากรเข้าทำงาน ส่วนผู้ที่เหมาะสมที่สุดที่จะประเมินผลการทำงานของบุคลากรคือคณะกรรมการที่ได้รับการแต่งตั้ง รองลงมาคือ หัวหน้างาน ผู้บริหาร โดยเนื้อหาการประเมินผลงานของบุคลากรควรตรวจสอบกระบวนการดำเนินงานควบคู่ไปกับผลงาน ซึ่งเนื้อหาการประเมินควรพิจารณาจากความรู้ ความสามารถในการทำงาน ความรับผิดชอบ การต่องต่อเวลา ผลงานที่เป็นรูปธรรม ความร่วมมือในการทำงานจริยธรรม และความมีมนุษย์สัมพันธ์ ตามลำดับ ด้านสวัสดิการของบุคลากรที่เห็นว่าสมควรได้รับ 3 อันดับแรกคือ ค่ารักษาพยาบาลของตนเอง ค่ารักษาพยาบาลของสามี/ภรรยา/บุตร และค่ารักษาพยาบาลของบิดา/มารดา ตามลำดับ ด้านอำนาจของผู้ควรพิจารณาให้บุคลากรออกจากหน่วยงานมากที่สุด คือ ผู้บริหาร หัวหน้าหน่วยงาน รองลงมาคืออธิการบดี ส่วนคณะกรรมการอุทธรณ์ร้องทุกข์ควรเป็นตัวแทนบุคลากรจากทุกคณะมากที่สุด รองลงมาคือให้สถาณาจารย์ทำหน้าที่เป็นคณะกรรมการอุทธรณ์ร้องทุกข์ในกรณีที่บุคลากรไม่ได้รับความเป็นธรรม สำหรับความคิดเห็นของผู้ทรงคุณวุฒิในเรื่องการบริหารบุคคลในภาพรวมจะเห็นสอดคล้องกับบุคลากรในมหาวิทยาลัยเช่นกัน ที่เห็นว่าควรมีคณะกรรมการอุทธรณ์รับเรื่องราวร้องทุกข์ในกรณีที่ไม่ได้รับความเป็นธรรม เพื่อให้บุคลากรเกิดความรู้สึกมั่นใจในการทำงาน การประเมินผลบุคคลคร่าวเป็นการประเมินเพื่อการปรับปรุงพัฒนา

2.2 การแบ่งสายงานการบริหารบุคคล บุคลากรในมหาวิทยาลัยเห็นว่าควรแบ่งสายงานเป็นภาควิชามากที่สุดเหมือนกับโครงสร้างการบริหารงานในปัจจุบัน แต่สำหรับความคิดเห็นของผู้ทรงคุณวุฒิจะไม่สอดคล้องกับความคิดเห็นของบุคลากร เนื่องจากผู้ทรงคุณวุฒิเห็นด้วยกับการแบ่งสายงานเป็นสำนักวิชา โปรแกรมวิชา ตามที่กำหนดไว้ในร่างพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยทักษิณ ซึ่งเห็นได้ว่าบุคลากรยังยึดติดกับ

การแบ่งสาขาวิชานี้เป็นภาควิชาแต่ผู้ทรงคุณวุฒิเห็นด้วยกับโครงสร้างการบริหารงานใหม่ที่ไม่มีคณบดี ภาควิชาแต่เป็นโปรแกรมวิชา

3. ด้านการบริหารการเงินและทรัพย์สิน

3.1 การบริหารการเงินด้านอำนวยในการบริหารงบประมาณ ทั้งบุคลากรในมหาวิทยาลัยและผู้ทรงคุณวุฒิเห็นว่าควรมีการกระจายอำนาจให้อิสระกับคณบดีในการบริหารงบประมาณแหล่งรายได้ของมหาวิทยาลัยที่สำคัญที่สุดคืองบประมาณแผ่นดิน รองลงมาคือ ค่าหน่วยกิต ค่าธรรมเนียมการศึกษา และการจัดหารายได้จากการพัฒนา ตามลำดับ มีคณบดีกรรมการที่ขึ้นตรงต่อคณะกรรมการการเงินและทรัพย์สินของมหาวิทยาลัยเป็นผู้รับผิดชอบในการตรวจสอบการเงินและบัญชีภายในมหาวิทยาลัย วิธีการตรวจสอบและควบคุมการเบิกจ่าย บุคลากรในมหาวิทยาลัยเห็นว่าควรตรวจสอบเบิกจ่ายพร้อมใบสำคัญ รับเงินทุกครั้งที่มีการเบิกจ่าย การจัดสรรงบประมาณ ควรพิจารณาจากงาน/โครงการที่เสนอ ควรมีการจัดตั้งองค์กรเพื่อหารายได้เพิ่มของมหาวิทยาลัย เพื่อให้มีเสถียรภาพทางการเงิน

3.2 การบริหารการเงินควรมีนโยบายการเงินที่ชัดเจน โปร่งใส ตรวจสอบได้และมีความคล่องตัวในการบริหารการเงิน การพิจารณาจัดสรรงบประมาณ ควรมีตัวแทนจากทุกฝ่ายในมหาวิทยาลัยเข้ามามีส่วนร่วม

3.3 สัดส่วนในการรับผิดชอบค่าเล่าเรียนของนิสิตควรให้รัฐอุดหนุนเกินกึ่งหนึ่ง เพราะเป็นบริการสาธารณะและเป็นการลงทุนด้านการศึกษาของชาติในระยะยาว

4. วัฒนธรรมองค์กรด้านการบริหารจัดการ

4.1 ด้านการบริหารจัดการ บุคลากรในมหาวิทยาลัยทักษิณเห็นว่าหากมีการปรับเปลี่ยนเป็นมหาวิทยาลัยในกำกับของรัฐ บุคลากรส่วนใหญ่ต้องบว่ามีความพร้อม เนื่องจากปัจจุบันได้ปฏิบัติหน้าที่เต็มความสามารถอยู่แล้ว และพร้อมที่จะพัฒนาตนเอง แต่มีบุคลากรบางคนที่มีความเห็นว่ายังไม่พร้อมในการปรับเปลี่ยนเป็นมหาวิทยาลัยในกำกับของรัฐ เนื่องจากยังไม่แน่ใจกับระบบการประเมิน อันเป็นความไม่แน่ใจของบุคลากรของมหาวิทยาลัยทุกแห่งเช่นกัน

4.2 บทบาทของบุคลากรต่อกระบวนการ

วางแผนนักบุคลากรเห็นว่าตนเองมีบทบาทโดยเป็นผู้รับทราบและปฏิบัติตามแผนที่ผู้บริหารเป็นผู้กำหนด และให้ข้อมูลประกอบการทำงาน

4.3 เป้าหมายของการดำเนินงาน บุคลากรเห็นว่ามหาวิทยาลัยทักษิณมีเป้าหมายในการดำเนินงานโดยมีเป้าหมายในการผลิตบัณฑิตที่มีความรับผิดชอบ/สู้งาน ประสบการณ์เชิงปฏิบัติมีคุณภาพ

4.4 วัฒนธรรมองค์กรที่พึงประสงค์ตามความคิดเห็นของผู้ทรงคุณวุฒิเห็นว่ามหาวิทยาลัยทักษิณ ควรเป็นองค์กรที่มีวัฒนธรรมแห่งการเรียนรู้ การมีส่วนร่วมของประชาคม การกระจายอำนาจ มุ่งมั่นสู่ความเป็นเลิศทางวิชาการ

5. การประกันคุณภาพการศึกษาและด้านนี้ชี้วัดของมหาวิทยาลัย

ผู้ทรงคุณวุฒิให้ความเห็นว่าการประกันคุณภาพการศึกษาเป็นสิ่งสำคัญ โดยยึดตามมาตรฐานและดัชนีชี้วัดของสำนักงานรับรองมาตรฐานและประเมินคุณภาพการศึกษา (สมศ.) และนอกจากนี้มหาวิทยาลัยทักษิณควรมีการกำหนดมาตรฐานและดัชนีชี้วัดเพิ่มเติมอันเป็นลักษณะเฉพาะหรือจุดเด่นของมหาวิทยาลัย นอกเหนือจากที่สำนักงานรับรองมาตรฐานและประเมินคุณภาพการศึกษากำหนด

สรุปประเด็นความคิดเห็นจากบุคลากรในมหาวิทยาลัยทักษิณกับผู้ทรงคุณวุฒิ จะเห็นได้ว่ามีความคิดเห็นในภาพรวมที่สอดคล้องกันเกี่ยวกับสถานภาพ รูปแบบการบริหารจัดการของมหาวิทยาลัย เพื่อปรับเปลี่ยนเป็นมหาวิทยาลัยในกำกับของรัฐ ยกเว้นที่เห็นไม่สอดคล้องกันที่ชัดเจนคือ การได้มาซึ่งตำแหน่งอธิการบดีกับโครงสร้างการบริหารงาน

ข้อเสนอแนะสำหรับรูปแบบการบริหารมหาวิทยาลัยทักษิณ

จากการศึกษาวิจัย คณะผู้วิจัยขอเสนอแนะรูปแบบการบริหารงานของมหาวิทยาลัยทักษิณเพื่อการปรับเปลี่ยนเป็นมหาวิทยาลัยในกำกับของรัฐ ดังนี้

1. ด้านการบริหารจัดการ

1.1 มหาวิทยาลัยทักษิณ ควรมีการบริหารและดำเนินงานในรูปแบบของสภามหาวิทยาลัย ที่ประกอบด้วยบุคคล 3 ฝ่าย ได้แก่ ผู้บริหาร ผู้ทรง

คุณวุฒิจากภายนอก และผู้แทนคณาจารย์ ที่มีวิสัยทัศน์ อุทิศเวลา และไม่มีผลประโยชน์ขัดแย้งกับมหาวิทยาลัย เพื่อทำหน้าที่กำหนดพิธีทาง นโยบาย และแผนงาน ตลอดจนกำกับดูแลติดตามการดำเนินงาน และประเมินผลงานของมหาวิทยาลัยอย่างโปรดีเสเพื่อให้มีประสิทธิภาพ เพื่อมุ่งไปสู่การผลิตบัณฑิตที่มีคุณภาพ มีความเป็นเลิศทางวิชาการ อันจะสนองตอบต่อความต้องการของลังคムภูมิภาคราชได้และนำองค์ความรู้ไปสู่ระดับชาติ และนานาชาติต่อไป

1.2 รูปแบบการบริหารจัดการที่ดี มหาวิทยาลัยทักษิณต้องมีการกระจายอำนาจจากผู้บริหาร ส่วนกลางไปสู่ระดับรอง ๆ ลงไป เน้นให้ทุกคนมีส่วนร่วม มีระบบตรวจสอบและประเมินผลที่โปร่งใส มีระบบใบเมย์สูงมากซับซ้อนในทุกระดับ โดยมีสภาพารามเป็นผู้มีส่วนร่วมในการกำหนดนโยบายของมหาวิทยาลัยด้วย

1.3 ตำแหน่งบริหารที่สำคัญ คือ อธิการบดี ต้องเป็นผู้มีวิสัยทัศน์กว้างไกล เป็นผู้นำที่ยอมรับทางด้านวิชาการ อุทิศเวลาให้กับมหาวิทยาลัย กำกับ ดูแล การดำเนินงานด้านต่าง ๆ ได้เป็นอย่างดี โดยมีวาระ ครบ 4 ปี

2. ด้านการบริหารบุคคล

มหาวิทยาลัยทักษิณควรแบ่งสายงานการบริหารบุคคลออกเป็น สาย ก ข และ ค โดยมีค่าตอบแทนตามคุณวุฒิการศึกษา ความสามารถของแต่ละบุคคล และมีสัญญาจ้างงานเป็นปี ๆ ไป โดยมีคณะกรรมการอุทธรณ์รองทุกที่เป็นตัวแทนบุคลากรจากทุกหน่วยงานโดยให้ความยุติธรรม

3. ด้านการบริหารการเงินและทรัพย์สิน

มหาวิทยาลัยทักษิณควรมีการบริหารการเงิน และทรัพย์สินแบบกระจายอำนาจ ให้อิสระกับหน่วยงานในการบริหารงบประมาณ โดยมีรายได้ส่วนใหญ่มาจากงบประมาณแผ่นดิน ค่าหน่วยกิต และค่าธรรมเนียม การศึกษาเป็นหลักสำคัญ และมีคณะกรรมการตรวจสอบ การบริหารการเงินและทรัพย์สินของมหาวิทยาลัย

4. วัฒนธรรมองค์กรด้านการบริหารจัดการ

บุคลากรในมหาวิทยาลัยทักษิณมีความพร้อม ที่จะปรับเปลี่ยนเป็นมหาวิทยาลัยในกำกับของรัฐ มีวัฒนธรรมองค์กรที่เป็นวัฒนธรรมแห่งการเรียนรู้ ประชาคมมีส่วนร่วมในการบริหารจัดการ มุ่งมั่นสู่

ความเป็นเลิศทางวิชาการ

5. การประกันคุณภาพการศึกษาและด้านชีวัตด

มหาวิทยาลัยทักษิณต้องมีการดำเนินการประกันคุณภาพการศึกษา โดยใช้มาตรฐานและดัชนีชี้วัดของสำนักงานรับรองมาตรฐานและประเมินคุณภาพการศึกษา (สมศ.) ที่กำหนด และนอกจากนี้ ควรมีการกำหนดมาตรฐานและดัชนีชี้วัดเพิ่มเติมอันเป็นลักษณะเฉพาะหรือจุดเด่นของมหาวิทยาลัย นอกเหนือจากที่สำนักงานรับรองมาตรฐานและประเมินคุณภาพการศึกษากำหนด เช่น สถาบันทักษิณคดีศึกษา

ข้อเสนอแนะสำหรับการวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรทำการศึกษาในด้วยตนเอง ๆ ให้ครบถ้วน nok jaek taw payeo thi dee kiekhai pae laew cieo diaan vijachakar และวิจัยด้านกิจกรรมนักศึกษา เป็นต้น

2. ควรเป็นการวิจัยเชิงคุณภาพที่มีศักยภาพ ครบถ้วนในทุก ๆ ด้าน

3. ควรใช้กลุ่มประชากรที่ครบถ้วนทุกฝ่ายรวมไปถึงนักศึกษา สังคมไทยแล้ว และกลุ่มผู้ใช้บัณฑิตด้วย

เอกสารอ้างอิง

คณะกรรมการมหาวิทยาลัย. (2540). สังคมและวัฒนธรรม. กรุงเทพมหานคร : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

ทบทวนมหาวิทยาลัย. (2540). รายงานการประชุมวิชาการเรื่อง การหารายได้เชิงวิชาการเพื่อการพัฒนามหาวิทยาลัย. กรุงเทพมหานคร : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

_____. (2544). รายงานการวิจัยเรื่องรูปแบบใหม่ของการบริหารจัดการที่ดีในมหาวิทยาลัย. กรุงเทพมหานคร : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

เทียนฉาย ศรีนันทน์. (2537). รายงานการวิจัยเรื่องการเงินอุดมศึกษา. กรุงเทพมหานคร : คอมฟอร์ม.

ทองใบ สุดารี. (2542). ทฤษฎีองค์การ : วิเคราะห์แนวคิดทฤษฎี และการประยุกต์. อุบลราชธานี : สถาบันราชภัฏอุบลราชธานี.

มหาวิทยาลัยทักษิณ. (2542). ร่างพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยทักษิณ. สงขลา : มหาวิทยาลัยทักษิณ. (อัดสำเนา).

_____. (2544). คู่มือการศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา ปีการศึกษา 2543-2544. สงขลา : เทมการพิมพ์.

- (2545). คู่มือการศึกษาระดับปริญญาตรี ปีการศึกษา 2545. สงขลา : เทมการพิมพ์.
มหาวิทยาลัยมหิดล. (2541). รายงานการวิจัยเรื่องจิตสำนึกทางสังคมของนักศึกษานักศึกษา มหาวิทยาลัย มหิดล. กรุงเทพมหานคร : เจริญการพิมพ์.
มหาวิทยาลัยแม่ฟ้าหลวง. (2542). รายงานประจำปี 2542. เชียงราย : มหาวิทยาลัยแม่ฟ้าหลวง.
มหาวิทยาลัยลักษณ์. (2542). รายงานประจำปี 2542. นครศรีธรรมราช : มหาวิทยาลัยลักษณ์.
ราชกิจจานุเบกษา. (2539). พระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยทักษิณ พ.ศ.2539. ล.113 ต.570, (31 ตุลาคม 2539), หน้า 1-19.

สำนักงานปลัดทบวงมหาวิทยาลัย. (2545). รูปแบบของมหาวิทยาลัยในอนาคตกับการเป็นมหาวิทยาลัยในกำกับของรัฐบาล. กรุงเทพมหานคร : ภาพพิมพ์.
อมรริชช์ นครทรรพ. (2543). รายงานการวิจัยเรื่องคุณภาพและการประกันคุณภาพในวิถีกรรมการปฏิรูปการอุดมศึกษาไทย. กรุงเทพมหานคร : พริกหวานกราฟิก.
Jones, Gareth R. (1995). **Organization Theory : Text and Cases.** Massachusetts : Addisim-Wisley.